

ת"פ 33131/05/20 - מדינת ישראל נגד ואיל מחאמיד, מוחמד גריפאת, פאדי גריפאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 33131-05-20 מדינת ישראל נ'
מחאמיד(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. ואיל מחאמיד (עציר) ת"ז
2. מוחמד גריפאת (עציר) ת"ז
3. פאדי גריפאת (נדון) ת"ז

נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד גב' רינת לוי
ב"כ הנאשם 1: עו"ד מוחמד מחאג'נה
ב"כ הנאשם 2: עו"ד גיל דביר

גזר דין

בעניינם של נאשמים 1 ו-2

1. הנאשמים 1 ו-2 הודו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות בנשק, והורשעו בהן. נאשם 1 הורשע **בביצוע עסקה אחרת בנשק** בצוותא, לפי סעיף 144(ב2) וסעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 **ובהחזקת נשק** לפי סעיף 144(א) רישה לחוק. נאשם 2 הורשע **בביצוע עסקה אחרת בנשק** בצוותא, לפי סעיף 144(ב2) וסעיף 29 לחוק העונשין, **ובהחזקה, נשיאה והובלת נשק** בצוותא, לפי סעיפים 144(א) רישה, 144(ב) רישה וסעיף 29 לחוק.

נאשם 1 צירף לתיק העיקרי תיק מבית משפט השלום בחדרה, שמספרו 7029-06-18, והודה לפניי בעובדות כתב אישום מתוקן, שעניינו החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית ועבירות תעבורה.

נאשם 2 צירף לתיק העיקרי תיק מבית משפט השלום בנתניה, שמספרו 57757-03-19, והודה לפניי בעובדות כתב האישום שם, שעניינו ניסיון להחדרת סם מסוכן מסוג חשיש לכלא, אותו ביצע בהיותו אסיר בחופשה.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, במהלך חודש אפריל סיכמו נאשמים 1 ו-2 לבצע עסקה בנשק,

במסגרתה יקבל לידי נאשם 1 שלושה מטעני חבלה, יעבירם לנאשם 2 תמורת 1,700 ₪, ונאשם 2 יעביר את המטענים לאדם אחר. ביום 24.4.2020, הסיע נאשם 3 (שעניינו הופרד ועונשו נגזר קודם לכן) את נאשם 2 לביתו של נאשם 1. נאשם 1 מסר את שלושת המטענים בקופסת קרטון לנאשם 2, והנאשמים 2 ו-3 נסעו ברכב כשהם נושאים בצוותא את המטענים. במהלך הנסיעה, האט נאשם 3 את הרכב בהגיעם למחסום משטרה, ומשהבחינו בשוטרים, השליך נאשם 2 את הקופסה עם המטענים מחלון הרכב. המטענים נתפסו על ידי השוטרים.

בנסיבות אלו נאשמים 1 ו-2 תכננו ולקחו חלק בעסקת נשק שכללה העברת מספר מטעני חבלה המכילים תערובת נפץ מאולתרת, שבכוחם להמית אדם בהתפוצצותם (ראו ת/37), לידי צד שלישי. רק בהתערבות המשטרה נמנעה העברתם לאותו גורם.

3. להשלמת התמונה יובהר כי נאשם 3 הודה בכתב אישום מתוקן בעניינו, קודם להודאת הנאשמים 1 ו-2 בתיק זה. בגזר דין מיום 22.12.2020, גזר בית משפט זה על הנאשם 3, שבעה (7) חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. המאשימה ערערה על גזר הדין ובית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את עונש המאסר בפועל של נאשם 3, על 14 חודשים (ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020)).

4. הצדדים טענו לעונש והציגו את עמדתם לענישה ההולמת. המאשימה עתרה, לגבי שני הנאשמים, למתחם ענישה בתיק העיקרי **שנע בין 5 ועד ל-11 שנות מאסר בפועל**, בנוסף לעונש של מאסר מותנה, וקנס. המאשימה ביקשה לגזור את עונשם במחצית העליונה של המתחם. כמו כן ביקשה המאשימה להפעיל במצטבר **עונש מאסר מותנה** שתלוי ועומד כנגד הנאשם 2 והוא בר הפעלה בתיק העיקרי.

סנגורו של נאשם 1, עו"ד מחאג'נה, עתר למתחם הנע בין **12 ועד ל-24 חודשי מאסר** וביקש להטיל עונש קרוב לעונש שהוטל על נאשם 3 בערעור, היינו 14 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבות כאן, ביקש הסנגור להתחשב בעדות מומחה החבלה בבית המשפט ממנה עלה, לגרסתו, שמדובר במטענים שטיבם "ירוד", ולא נשקפת מהם סכנה גדולה. כמו כן הסנגור טען לאכיפה בררנית, נוכח הימנעות התביעה מלהגיש כתב אישום כנגד חשוד נוסף באירוע - אותו צד שלישי, שהמשטרה סברה כי היה אמור לקבל לידי את המטענים מידי נאשם 2.

סנגורו של נאשם 2, עו"ד דביר, ביקש לעשות שימוש במתחם הענישה שנקבע לגבי נאשם 3 בהליך בבית המשפט המחוזי, היינו, מתחם הנע בין **6 חודשי מאסר ממש ו-24 חודשי מאסר ממש**. עוד ביקש כי בית המשפט יתחשב באכיפה בררנית שארעה כאן כשיקול להקלה בעונש, ויגזור עונש הקרוב לעונש שנגזר על הנאשם 3. הסנגור ביקש כי עונש המאסר על תנאי שנגזר בתיק קודם, יופעל בחופף ולא במצטבר. עוד ביקש הסנגור כי לא יוטל על הנאשם רכיב עונשי של קנס, שיפול על כתפי המשפחה.

5. הנאשם 1 בדברו האחרון לפני הביע חרטה, וביקש כי יוטל עליו עונש מאסר על תנאי ארוך חלף מאסר ממש ארוך. הנאשם סיפר כי ניסה לשים קץ לחייו לפני מספר ימים נוכח הפגיעה במשפחתו שנוצרה בעקבות ההליך המשפחתי.

הנאשם 2 התנצל וביקש להתחשב בכך שימים ספורים לפני מעצרו הוא התחתן ולדבריו, יש לו מה להפסיד.

דין והכרעה בתיק העיקרי

6. כבר נאמר רבות בנוגע לעבירות של סחר במטעני חבלה כי "[...] **כחלק ממלחמת החורמה שמנהלים גורמי אכיפת החוק בכל חוליה וחוליה בשרשרת רכישת המטען - הכנתו - הטמנתו, על בית המשפט לתרום תרומתו בענישה מכאיבה בעבירות כגון דא**" (ע"פ 5779/14 אלגזי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.2.2015)). גם כשעסקין בעבירות של סחר במטעני חבלה, יש משרעת ענישה הנובעת בין היתר מפוטנציאל הנזק הגלום בכל מטען, לנוכח סוגו ותכולתו; בכמות המטענים הנסחרת; ובחלקו של העבריין בשרשרת הסחר.

7. הערכים החברתיים המוגנים העומדים ביסוד העבירות מושא כתב האישום הם שלום הציבור ובטחונו והסכנה לפגיעה בחיי אדם. בנסיבות ביצוע העבירות כאן מידת הפגיעה בערכים אלה היא בינונית. מדובר בכמות של כמה מטענים, אך לצד זאת, פוטנציאל הנזק הנשקף מכם אינו ברף הגבוה של מטעני חבלה תקינים ואף לא בהשוואה למטענים מאולתרים אחרים. לצד זאת יש לומר כי בהיותם "ייצור ביתי" יכולת החיזוי של פעולתם והיקף נזקם, מוגבלת ומשתנה ממקרה למקרה. כמו כן חלקם של הנאשמים בשרשרת הסחר, שהסתכמה בהיותם חוליה מקשרת ומתווכת בין מייצר המטען, שזהותו לא הובררה כאן, לרוכש, משליכה אף היא על מידת הפגיעה בערכים המוגנים. על חלקם ניתן גם ללמוד מגובה התמורה שהועברה, שאינו רב.

8. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ראשית אציין את פסק הדין של בית המשפט העליון בערעור המדינה בעניינו של נאשם 3 בתיק זה. בית המשפט העליון נמנע מלשנות את מתחם הענישה שם, אך ציין כי "**לטעמנו מתחם ענישה זה, בשים לב לכל האמור לעיל, ובפרט לכך שמדובר בהחזקה, נשיאה והובלה של מטען חבלה אינו הולם את חומרת העבירה**" (ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פס" 9 (22.12.2020)).

ברי כי נוכח חלקם של הנאשמים 1 ו-2 שהיה גדול מחלקו של הנאשם 3, ולאור התוויית המדיניות של בית המשפט העליון, יש מקום לקבוע כאן מתחם גבוה מהמתחם שנקבע בעניינו של נאשם 3.

בע"פ 8959/14 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.5.2015) הורשע המערער בביצוע עבירה של עסקה אחרת בנשק והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. עסקת הנשק נגעה לשני מטעני חבלה שהוחזקו ברכבו של המערער ובהמשך הועברו לאחרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין **שנתיים מאסר וחצי ועד לשש שנות מאסר בפועל**, וגזר על המערער 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה (שם, בפס' 47).

9. ראיתי בעבירות שבוצעו בתיק העיקרי משום אירוע אחד, נוכח ביצוען כחלק מאותו רצף עובדתי ביחס לאותם מטענים. עם זאת, יקבע מתחם שונה לכל נאשם על פי חלקו היחסי באירוע ונוכח ההבדל בהיקף העבירות בהן הורשע. לצד זאת, אין קשר בין האירועים בתיק העיקרי לאלו שצורפו בתיקים הנוספים, ולגביהם אקבע מתחמי ענישה נפרדים. ההולמים את אותם אירועים.

מתחמי הענישה בתיק העיקרי

10. נתתי דעתי לתכנון שקדם לביצוע העבירות מצד הנאשמים; להיקף התמורה שניתנה בעד העברת המטענים, שאינו גדול - 1,700 ₪; ולהיות הנאשמים חוליה מקשרת בשרשרת הסחר, ולא היעד הסופי או ההתחלתי שלה. לשון אחר: הנאשמים היו חוליה מקשרת נוספת בין מייצר המטענים שנותר עלום, לבין הצד השלישי שהיה היעד לקבלתם. עוד לקחתי בחשבון את פוטנציאל המסוכנות של המטענים שהועברו, על פי תיאורם בכתב האישום ועדות המומחה. מדובר בפוטנציאל מתוחם ומצומצם עם מנגנון הפעלה "פרימיטיבי". נאשם 1 החזיק את המטענים בביתו לפרק זמן שאינו ידוע ויש להניח לטובתו שלא היה ארוך, ומסר אותם לידי נאשם 2 וקיבל ממנו את התמורה. הוא הורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק והחזקת נשק. נאשם 2 הוביל ונשא את המטענים ברכבו של נאשם 3. במהלך הנסיעה, כשהתקרבו אל המחסום המשטרתי, השליך נאשם 2 את המטענים מחלון הרכב. לצד העבירות בהן הורשע נאשם 1, הורשע נאשם 2 גם בעבירה של נשיאה והובלת נשק.

בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים, למדיניות הענישה הנוהגת, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לרבות חלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים, אני מוצא לקבוע את מתחם הענישה בעניינו של נאשם 1 כנע בין 22 **חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד ל-42 חודשי מאסר בתקרתו**. זאת לצד מאסר מותנה וקנס. את מתחם הענישה ההולם בעניינו של נאשם 2 אני קובע כנע בין 25 **חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ומסתיים ב-45 חודשי מאסר בתקרתו**, בצירוף רכיב מאסר על תנאי וקנס.

לא הוצג לפניי אפיק שיקומי למי מהנאשמים ולא מצאתי עילה המצדיקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחמי הענישה שקבעתי.

11. טענה נוספת אותה כאמור העלו הסנגורים, היא קיומה של אכיפה בררנית נוכח הימנעות מהגשת כתב אישום כנגד אותו צד שלישי שאליו, לסברת המשטרה, היו מיועדים המטענים להגיע. לטענת הסנגורים, מעדות השוטר שהיה אמון על החקירה במשטרה, שנמסרה בדיון לפניי, עולה שהסיבה להפסקת החקירה כנגד אותו חשוד נבעה משיקולים של תיעדוף חקירתי. זאת משום שהחשוד היה מעורב גם בחקירה אחרת, שקיבלה תיעדוף, הגם שהיו ראיות שקשרו אותו לתיק זה.

המאשימה הצהירה כי התיק נגד אותו חשוד נסגר מחמת חוסר ראיות. בדיון לפניי היא פירטה את חומר הראיות שנאסף כנגדו והסבירה כיצד הגיעה למסקנה שעל בסיס החומר הקיים, לא בוססה תשתית ראייתית מספקת להגשת כתב אישום.

לאחר ששקלתי את הדברים ראיתי לדחות את הטענה לאכיפה בררנית. נקבע בפסיקה כי "**אין בעצם החלטת רשויות התביעה להעמיד לדין חלק מהמעורבים בביצוע העבירה כדי לבסס טענה לקיומה של אכיפה בררנית. על פי רוב, טענה מעין זו תתקבל כאשר ניתן להצביע על שיקולים זרים או שרירותיות בהחלטת התביעה להגיש כתבי אישום נגד חלק מהמעורבים בעבירה בלבד. אולם, במקרים חריגים, תתקבל הטענה אף אם לא הוכחה כוונת זדון מצד רשויות התביעה, אם התשתית הראייתית אשר בבסיס החשדות כלפי כל אחד**

מהמעורבים דומה... (ע"פ 5805/19 קליינמן נ' מדינת ישראל, פס' 14 (פורסם בנבו, 28.12.2020). בעניינינו לא הונחה לפני תשתית לכך שההחלטה שלא להגיש כתב אישום כנגד החשוד הנוסף נבעה משיקולים זרים או משרירותיות. הטעם שהוצג במהלך עדויות השוטרים לפני, של תיעדוף חקירתי נוכח מעורבות החשוד בתיקים נוספים, הוא שיקול מקצועי לגיטימי. אמנם יתכן שאותו תיעדוף מנע את העמקת החקירה כנגד אותו חשוד, העמקה שיתכן והייתה מולידה ראיות נוספות, לו הייתה מתבצעת. אך כאמור, אי מיצוי החקירה לא נעשה מטעמים זרים או שרירותיים, ולכן אין בסגירת התיק בעניינינו של החשוד הנוסף מחמת חוסר בראיות מספיקות, כדי לבסס טענה בדבר אכיפה ברגנית. עם זאת הדבר יילקח בחשבון כנסיבה במסגרת שיקולים של "צדק רוחבי" (ראו והשוו ע"פ 7216/20 קליין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.2.2021)), בהתייחס לכלל המעורבים בתיק.

גזירת העונש בתוך מתחם הענישה ההולם - נאשם 1:

12. נתתי דעתי להודאתו של הנאשם 1 בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום ולחרטה שהביע לפני בדיון. כמו כן, נתתי דעתי למצבו המשפחתי כאב לארבעה ילדים קטנים, שהצער ביניהם נולד אך כחודש לפני מעצרו. עוד נתתי דעתי לטענת הסנגור בדבר דלות חינוכית ורגשית שחוזה הנאשם בילדותו. כמו כן לקחתי בחשבון את מצבו הבריאותי של הנאשם 1, המשתקם מפציעה ברגלו כתוצאה מפציעת ירי כלפיו שאירעה לפני שנה וחצי, והיום הוא נעזר בקביים. לקחתי בחשבון גם את אי מיצוי החקירה כנגד חשוד נוסף בפרשה - הצד השלישי - שהביא לאי העמדתו לדין מחמת חוסר בראיות, כשיקול של צדק רוחבי כאמור לעיל. לנאשם עבר פלילי בעבירות סמים, תעבורה ובעבירות נוספות נוספות - בגין ריצה מאסר ממשי בפועל לפני כ-15 שנה. שקלתי גם את הצורך בהרתעת הנאשם, שזה אינו מפגשו הראשון עם גורמי החוק, וכן הצורך בהרתעת הרבים מהשתתפות, ולו קצרה, בשרשרת העברת כלי נשק ומטענים מאולתרים בפרט.

בשקלול כלל הנסיבות לקולה ולחומרה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם 1 בתוככי המתחם בחלקו הנמוך של המתחם, ולגזור עליו עונש של **עשרים ושמונה (28) חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמניינם מיום מעצרו בתיק זה, בתאריך 21.4.2020.**

נוסף לכך אני גוזר עליו עשרה (10) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור על עבירה בנשק מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

כמו כן אני מטיל על הנאשם 1 קנס בגין כל העבירות בהן הורשע, לרבות אלו שבתיק המצורף, בסך ₪ 5,000 שישולם עד ליום 1.10.21 או חודש (1) מאסר נוסף, תמורתו.

גזירת העונש בתוך מתחם הענישה - נאשם 2:

13. נתתי דעתי להודאתו בכתב האישום עם תיקונו. עוד שקלתי את טענת הסנגור ביחס למסלול חייו המורכב של הנאשם 2; ולפגיעה באשתו של הנאשם, לה נישא ימים ספורים לפני מעצרו בתיק זה. לחובתו של נאשם 2 עבר פלילי מכביד, הכולל עבירות אלימות, נשק, ורכוש, בגין ריצה תקופות מאסר משמעותיות, לרבות הרשעה משנת 2018

בעבירה של החזקת נשק, בגינה הוטל עליו עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק זה. חרף זאת, הנאשם לא הורתע מרכיב המאסר המותנה או מהענישה שריצה בגין ביצוע עבירת הנשק הקודמת, ונסיבה זו מחזקת את הצורך בנקיטת ענישה מרתיעה בעניינו, לצד האינטרס הציבורי בהרתעת הרבים בעבירות מסוג זה. בשקלול כלל הנסיבות מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בתוככי המתחם בחלק האמצעי של המתחם, ולגזור עליו **שלושים וארבעה (34) חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל שמנינם מיום מעצרו בתיק זה, 21.4.2020**. אני מורה על **הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים** שנגזר עליו בתיק 55350-02-18 בבית משפט המחוזי בנצרת, מיום 20.6.2018. נוכח הצורך בהרתעה ממשית, והסיווג הדומה של העבירה הקודמת והנוכחית, ובהיעדר טעמים אחרים המצדיקים לנהוג אחרת, אני קובע כי עונש המאסר שהופעל ירוצה במצטבר לעונש המאסר בתיק זה (וראו גם סעיף 58 לחוק העונשין, וכן ע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל**, פס' 11 (פורסם בנבו, 24.2.2021)).

כמו כן אני גוזר על הנאשם 2 שנים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור על עבירה בנשק מסוג פשע, לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

כמו כן אני מטיל על הנאשם 2 קנס בגין כל העבירות בהן הורשע, לרבות אלו שבתיק המצורף, בסך 5,000 ₪ שישולם עד ליום 1.10.21 או חודש (1) מאסר נוסף, תמורתו.

התיקים המצורפים

תיק הסמים והתעבורה בעניינו של נאשם 1

14. כעולה מכתב האישום המתוקן בתיק זה, נהג הנאשם 1 בקטנוע בפזיזות ובאופן מסוכן, וזאת מבלי שהוציא מעולם רישיון נהיגה. כמו כן הנאשם 1 החזיק בקטנוע כ-23 גרם של סם מסוג חשיש, מחולק למנות. נוכח הודאתו במעשים אלה, הורשע הנאשם 1 בעבירה של **החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) וסעיף 7(ג) רישה לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התשל"ל-1970; **נהיגה בקלות ראש**, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; ו**נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

בנסיבות אלו סיכן הנאשם 1 את משתמשי הדרך, והחזיק בסמים שלא לצריכה עצמית, ללא היתר כדין.

15. המאשימה עתרה בתיק זה למתחם **שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל**, בנוסף להשתתפות פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. המאשימה ביקשה לקבוע את העונש במחצית העליונה של המתחם וכן להפעיל, במצטבר, **שני מאסרים מותנים ועונש פסילה על תנאי**, התלוים ועומדים כנגד הנאשם 1 בתיקים קודמים והם ברי הפעלה כאן. סנגורו של הנאשם 1 ביקש לחפוף את עונשי המאסר המותנה שיופעלו.

16. הנאשם 1 פגע בערכים של שמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור ובריאותו. הפגיעה בערכים אלה היא ברף

הבינוני - נמוך. סוג הסם שנתפס והכמות הינם ברף חומרה נמוך. עם זאת, נסיעה בקטנוע באופן מסוכן, וללא רישיון או פוליסת ביטוח, יש בה פוטנציאל של פגיעה במשתמשים האחרים בדרך, הגם שבמקרה הזה לא נגרם נזק בפועל.

17. ברע"פ 322/15 **ג'אנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.1.2015), דובר על אישום של החזקת סם מסוג חשיש במשקל כולל של כ-400 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין **7 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל**. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לעליון.

ברע"פ 10116/16 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.1.2017) דובר על נאשם שהורשע בבית המשפט לתעבורה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף. דובר שם על מקרה חמור מהמקרה כאן. הנאשם חצה רמזורים באור אדום, עקף מחסום משטרה, נסע בניגוד לכיוון התנועה ולא ציית לשוטרים שהורו לו לעצור, וכאמור נהג תחת השפעה משכרת. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את הערעור ובקשת רשות הערעור על חומרת העונש.

18. ראיתי לקבוע מתחם אחד לעבירות בהן הורשע הנאשם 1 בתיק המצורף הנ"ל, נוכח סמיכות הזמנים והחזקת הסמים בכלי הרכב שבו בוצעו עבירות התעבורה - הקטנוע. בשקלול כלל הנסיבות, מדיניות הענישה הנוהגת ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, אני קובע את מתחם הענישה בתיק המצורף כנע בין **מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף התחתון, ועד ל-18 חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל ברף העליון**.

לא נמצאה עילה לסטייה ממתחם הענישה שקבעתי לקולה או לחומרה בהיעדר הצגת אפיק שיקומי.

19. לצד שקילת נסיבותיו האישיות שפורטו לעיל, לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ובקשתו לצרף את התיק לכאן, ובכך לחסוך במשאב המשפטי. עוד לקחתי בחשבון את חלופת הזמן מאז ביצוע העבירות, לפני קרוב לשלוש שנים. מנגד, לנאשם 1 עבר פלילי מכביד בעבירות סמים ותעבורה ויש כנגדו עונשי מאסר מותנה ופסילה מותנית שהם ברי הפעלה כאן, שלא מנעו אותו מלשנות על העבירות. שקלתי גם את החשיבות המיוחדת שיש להרתעת הרבים והיחיד כאן, במיוחד נוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות מסוג זה.

20. בשקלול כלל הנסיבות מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, ואני גוזר עליו עונש של **שישה (6) חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל**, אשר ירוצו במצטבר לעונש המאסר בפועל שנגזר עליו בתיק העיקרי (תיק עבירות הנשק). מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו הממשי על פי הסכמת הצדדים מיום 28.5.18 ועד 30.7.18.

לצד זאת אני מטיל על הנאשם 1, עונש של **שישה (6) חודשי פסילה מקבל או החזק רישיון נהיגה, בפועל**, שמנינם מיום שחרורו ממאסרו. משך הפסילה כאן נקבע בשים לב למשך המאסר הכולל שירצה הנאשם ולעונשי פסילת המינימום הקבועים בסעיף 38(1) וסעיף 37 לפקודת התעבורה על מי שביצע עבירה מהעבירות המפורטות בתוספת הראשונה והשנייה, כבענייננו.

לצד זאת אני גוזר על הנאשם 1, עשרה (10) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם ישוב ויעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

עוד אני גוזר על הנאשם 1, שנים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם ישוב ויעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או עבירה של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה. וכן שישה (6) חודשי פסילה על תנאי, לבל יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או עבירה של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, או עבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

רכיב הקנס בגין ביצוע העבירות בתיק זה, נלקח בחשבון במסגרת הטלת הקנס הכולל כפי שפורט כאמור לעיל.

כמו כן אני מורה על **הפעלת מאסר מותנה בין 7 חודשים** שנגזר על הנאשם 1 בת"פ 14-05-36989 מיום 18.7.2017, בגין עבירות סמים מסוג פשע. נוכח הודאתו בהזדמנות הראשונה, וכן נוכח המאסר הממושך שיחול על הנאשם 1 בסופו של יום, אני קובע כי 5 חודשים מהמאסר שהופעל ירצו בחופף, והחודשיים הנותרים במצטבר.

נוסף לכך, אני מורה על **הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים** שנגזר על הנאשם בתת"ע 17-03-12140 מיום 25.4.2017, והתנאי היה שלא יעבור עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. גם כאן ומשיקולים דומים, אני קובע כי מחצית מעונש המאסר - 3 חודשים - יופעל במצטבר ומחצית בחופף.

כעולה מהאמור, הנאשם 1 ירצה בסך הכל שלושים ותשעה (39) חודשי מאסר לריצוי בפועל שמניינם מיום מעצרו בתיק העיקרי, בתאריך 21.4.2020. מתקופה זו יש לנכות את ימי המעצר כאמור בסעיף 20 לעיל.

כמו כן אני מורה על **הפעלת פסילה על תנאי בת 6 חודשים** שנגזרה על הנאשם בתת"ע 17-03-12140 הנ"ל, והתנאי היה שלא יעבור עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. אני קובע כי הפסילה שהופעלה תחול במצטבר לפסילה שקבעתי בגין העבירות החדשות בתיק זה.

כעולה מהאמור הנאשם יהיה פסול מקבל או החזק רישיון נהיגה בפועל, למשך 12 חודשים שמניינם מיום שחרורו ממאסרו.

תיק הסמים בעניינו של נאשם 2

21. כעולה מכתב האישום בתיק המצורף, באחד מימי חודש אוקטובר 2018, ובעת שהיה בחופשה מהכלא, קשר הנאשם 2 קשר עם אחר להחדיר סמים לכלא. לצורך כך הוא בלע סם מסוג חשיש במשקל 5.8 גר' עטוף בניילון. המהלך לא הושלם הודות למידע שהתקבל אצל גורמי הביטחון שהביא להעברתו של הנאשם 2 למתקן אשמורת, שם הוא פלט את הסם. נוכח מעשיו בהם הודה, הורשע הנאשם 2 בעבירה של **קשירת קשר לעשות פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ובעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) וסעיף 7(ג) רישה לפקודת הסמים המסוכנים.

בנסיבות אלה ניסה הנאשם להחדיר סמים לכלא, בהיותו אסיר הנתון למשמורת בית הכלא, תוך שהוא קושר קשר עם אחר לקידום התכנית העבריינית.

22. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם שנע בין **מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר בפועל** לצד מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. המאשימה ביקשה לגזור את העונש במחצית העליונה של המתחם. סנגורו של נאשם 2 ביקש לקבוע מתחם הנע בין **מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בכליאה ממשית**.

23. הערכים החברתיים שנפגעו כאן הם שמירה על הסדר הציבורי והמשמעת בכותלי בית הכלא, וכן שמירה על בריאות האסירים וביטחונם, זאת נוכח ההשלכות שיש להימצאותם של סמים על החיים בכלא. מידת הפגיעה בערכים אלה היא בינונית, נוכח היקף וסוג הסמים אותם ניסה הנאשם 2 להכניס לכלא, וכן נוכח העובדה שהניסיון לא צלח ולא התקיימה פגיעה בפועל.

24. ברע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.6.2015) הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון להספקת סמים מסוכנים, בכך שבעת שהגיע לבקר אסיר בכלא, נתפסו על גופו ובתחתוניו סמים מסוג חשיש וקנבוס במשקל כולל של כ- 28 גרם. בית משפט השלום קבע שהמתחם בגין מקרה חד פעמי של ניסיון החדרת סם מסוכן למתקן כליאה נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כספי משמעותי. וגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את ערעורו ואת בקשת רשות הערעור שהגיש, בהתאמה.

25. נוכח ביצוע העבירות כאן בסמיכות, וכחלק מאותה תכנית עבריינית להחדרת סמים לכלא, ראיתי לראות בהן אירוע אחד. בשקילת כלל נסיבות ביצוע העבירה, לרבות התכנון שקדם לביצוע העבירות, סוג הסם שנתפס, כמותו, והעובדה שהחדרת הסמים סוכלה רק הודות למידע שהגיע לרשויות החוק, ראיתי לקבוע את מתחם הענישה כאן כנע בין **מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ברף התחתון, ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל, בתקרתו**. זאת לצד עונש מאסר מותנה וקנס.

לא מצאתי עילה לסטות ממתחם הענישה שקבעתי, לחומרה או לקולה. כאמור לעיל לא הוצג לפניי אפיק שיקומי בעניינו של נאשם זה.

26. שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם 2 שפורטו במסגרת הדיון בתיק העיקרי; עוד התייחסתי לעברו הפלילי הרלוונטי לכאן, אמנם לנאשם 2 אין עבר פלילי בסמים, אך הוא ביצע עבירות חמורות מסוג פשע שגרמו לפגיעה בסדר הציבורי; כמו כן שקלתי את הודאתו בהזדמנות הראשונה לפניי; את צירוף התיק לכאן, שחסך זמן שיפוטי; ואת חלופ הזמן מאז ביצוע העבירות בתיק זה, לפני למעלה משנתיים. לצד זאת יש חשיבות להרתעת היחיד והרבים מביצוע עבירות מסוג זה.

27. לאחר שקילת כלל נסיבות ביצוע העבירה ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם 2 בחלקו התחתון של מתחם הענישה בעניינו, ולגזור עליו עונש של **ארבעה (4) חודשי מאסר לריצוי ממשי בפועל**, שיצטברו לעונש המאסר שנגזר עליו במסגרת התיק העיקרי.

העולה מן האמור הוא שהנאשם 2 ירצה סך הכל ארבעים וארבעה (44) חודשי מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרו בתיק העיקרי, בתאריך 21.4.2020.

לצד זאת אני גוזר על הנאשם 2, עשרה (10) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם ישוב ויעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(ג) רישה לפקודת הסמים המסוכנים או עבירה של סחר, תיווך או גידול של סמים מסוכנים בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

נוכח תקופת המאסר הממושכת בעניינו של הנאשם 2, לא מצאתי להטיל גם רכיב של פסילה מותנית של רישיון הנהיגה, כבקשת המאשימה.

רכיב הקנס בגין ביצוע העבירות בתיק זה, נלקח בחשבון במסגרת הטלת הקנס שניתנה בתיק העיקרי, כאמור לעיל.

אני מורה על השמדת מוצגי הסמים והמטענים לאחר הפיכת גזר הדין לחלוט.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, במעמד הצדדים.

זכות ערעור כחוק מהיום, הודעה.

הצדדים קיבלו עותקי גזר הדין.